

Første Viceformand (*Jensen-Sønderup*): Saadanne Udtryk kunne ikke passere.

Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold). Det er givet.

J. C. Christensen: Jeg takker Tinget for Tilladelsen. Jeg skal ikke lægge meget Beslag paa Tingets Tid, men da jeg antager, at det, jeg har at sige, er mere, end jeg kunde sige i en kort Bemærkning, har jeg bedt om at faa Ordet paa almindelig Maade.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skal jeg nøjes med at gøre en Indsigelse mod den Paastand af ham, at det skulde være Forræderi mod Demokratiet at gøre opmærksom paa, at den oprindelige Hensigt med de kongevalgte var at gøre Forfatningen særlig konservativ. Det kan umulig være et Forræderi mod Demokratiet at sige dette, thi saaledes har Demokratiet altid opfattet Institutionen de kongevalgte — altid! Det ærede Medlem maa kende sin politiske Historie meget daarligt, naar han ikke ved, at et af de Emner, hvorom der paa den grundlovgivende Rigsforsamling stod den heftigste Strid, var Spørgsmaalet de kongevalgte, og at Demokratiet meget stærkt angreb hele denne Institution. Ja, endnu før den grundlovgivende Rigsforsamling blev sammenkaldt, var det et stort Stridspunkt her i Landet ved Valgene dertil, og i 1866 var det ligeledes saa. Derfor er det uopaatvivleligt, at ogsaa det Flertal, som arbejdede for Revisionen af Grundloven i 1866, betragtede Institutionen de kongevalgte som noget, der skulde gøre Forfatningen særlig konservativ. Det kan man ikke komme bort fra, og at fremholde og pege paa en saadan historisk Kendsgerning, som man ikke kan lukke Øjnene for, under en i øvrigt objektiv Fremstilling, det kan dog ikke siges at være Forræderi mod Demokratiet.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode) havde faaet det Indtryk, at for de øvrige Partier, som ikke slutte sig til Regeringen i denne Sag, var det kun om at gøre at sikre sig, at den midlertidige Valgkredslov virkelig blev en midlertidig Lov. Ja, efter hvad jeg har hørt, have de øvrige Partier udtalt sig saaledes, at de slutte sig til at faa Sagen ordnet ved en Forandring i Grundloven, men vi kunne jo vente, indtil Arbejdet

kommer gennem Udvalget og til anden Behandling, saa faa vi se, hvem der faar Ret. Men sikkert og vist er det, at vil man have en virkelig Garanti for, at denne midlertidige Valgkredslov ogsaa bliver en midlertidig Lov, maa man gaa den Vej, som jeg har anvist; ellers faar man ingen Garanti; thi det ærede Medlem er ikke i Stand til at paavise nogen Garanti. Naar vi komme til at forhandle om Grundlovsforslaget, som kommer efter, skal jeg komme nærmere tilbage dertil og nærmere godtgøre, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og hans Parti i denne Forbindelse behandle Grundlovs spørgsmaalet, langt fra er at give os nogen Garanti, men i Virkeligheden meget mere er at skyde hele dette Spørgsmaal ud i det uvisse — men det skal jeg komme ind paa senere. Nej, vil man have en Garanti, saa faar man gaa til at ændre Grundloven paa det Punkt, som jeg har anvist, og jeg haaber endnu paa, at det ærede Medlem vil følge med paa den Vej, thi jeg tror, det ærede Medlem i Virkeligheden ønsker at faa Spørgsmaalet løst.

Det ærede Medlem sagde, idet han talte om Partiernes Stilling til det foreliggende Lovforslag, at vi fra vor Side, Venstrereformpartiets Bestyrelse, havde givet Tilslutning til det foreliggende Forslag. Overfor dette tillod jeg mig at komme med en Afbrydelse og sige: Nej. Saa spurgte det ærede Medlem mig, hvordan det da hang sammen. Det har jeg gjort Rede for, da jeg først havde Ordet, men jeg skal ganske kort gentage det. I Fjor henvendte den daværende Konseilspræsident sig til os og spurgte, om vi vilde give vor Tilslutning til, at der blev gjort et Forsøg paa ved Forhandling mellem Grupperne at opnaa Enighed om en midlertidig Valgkredslov eller en Grundlovændring, ogsaa med en Forstaaelse om Spørgsmaalet om Opløsningen af de kongevalgte. Vi sagde fra vor, Bestyrelsens Side, at vi vilde gerne give Tilslutning til, at et saadant Forsøg blev gjort, idet vi dog ønskede, at man under disse Forhandlinger vilde fremholde Ændringen af Grundloven som det første; men vi vilde altsaa gerne give vor Tilslutning dertil, og for saa vidt man fra alle Sider var enig om at gaa denne Vej: til en midlertidig Valglov, vilde vi forelægge vort Parti det og anbefale det til Partiet; men vi maatte selvfølgelig rette os efter, hvad Partiet vedtog i saa Henseende. Vi handlede i nøje Overensstemmelse hermed. I Partiet var der ikke